

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR AB „LIETUVOS DRAUDIMAS“ GINČO NAGRINĖJIMO**

2026-06-23 Nr. 429-221
Vilnius

Lietuvos bankas gavo prašymą išnagrinėti vartojimo ginčą, kurio šalys yra X. X. (toliau – pareiškėja) ir AB „Lietuvos draudimas“ (toliau – draudikas).

Sprendimo santrauka¹

Ginčas kilo dėl draudimo išmokos dydžio, pareiškėjai teigiant, kad draudikas nepagrįstai dalies automobilio apgadinimų nelaikė susijusiais su eismo įvykiu ir išmokėjo per mažą draudimo išmoką. Įvertinus šalių pateiktus paaiškinimus ir įrodymus, darytina išvada, kad draudikas išmokos dydį pagrindė žalos administravimo duomenimis, eksperto vertinimu ir remonto sąmata. Byloje nėra pakankamų duomenų visiems pareiškėjos nurodytiems automobilio apgadinimams susieti su nagrinėjamu eismo įvykiu, taip pat nėra duomenų, kad išmokėta draudimo išmoka būtų nepakankama, todėl pareiškėjos reikalavimas laikomas nepagrįstu.

N u s t a t y t a:

Esminės faktinės kilusio ginčo aplinkybės

2026 m. sausio 2 d. nutiko eismo įvykis, kurio metu pareiškėjos automobilis VW Golf GTI (valst. Nr. (duomenys neskelbtini)), važiuodamas savo eismo juosta, kairiojo šono priekine dalimi susidūrė su priekyje jo iš kairės pusės į dešinę persirikiuoti ketinusio automobilio Chrysler C220 (valst. Nr. (duomenys neskelbtini)) dešine dalimi. Tą pačią dieną pareiškėja apie įvykį informavo draudiką, o jis pradėjo žalos administravimą pagal automobilio Chrysler C220 valdytojo civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutartį.²

2026 m. sausio 5 d., gavęs pareiškėjos automobilio apgadinimo nuotraukas, draudikas įvertino automobilio apgadinimus ir nustatė, kad pareiškėjos nuostoliai siekia 894,46 Eur be PVM. Pareiškėjai nesutikus su apskaičiuotu nuostolių dydžiu, draudikas jį perskaičiavo, papildomai įtraukė kairiojo veidrodėlio laikiklio remontą ir nustatė, kad nuostoliai sudaro 1 027,59 Eur be PVM. Pareiškėjai nesutikus ir su šiuo nuostolių dydžiu, draudikas į žalos sąmatą papildomai įtraukė automobilio kairės pusės slenksčio juostą ir pakoregavo nuostolių dydį iki 1 202,88 Eur be PVM.

2026 m. sausio 6 d. pareiškėja kreipėsi į UAB „Kauno nepriklausomų autoekspertų biuras“, kuri, siekdama nustatyti automobilio atkūrimo sąnaudas, parengė Autotransporto priemonės vertinimo ataskaitą Nr. 22601002 (toliau – Vertinimo ataskaita). Joje nurodyta, kad automobilio atkūrimo sąnaudos, įvertinus dalių nuvertėjimą pagal grupes, yra 1 931,47 Eur be PVM.

2026 m. sausio 8 d. pareiškėja pateikė draudikui pretenziją, kurioje nurodė nesutinkanti su 1 202,88 Eur nuostolių dydžiu ir prašė išmokėti draudimo išmoką pagal Vertinimo ataskaitą (kartu atlyginti ir PVM sumą, iš viso 2 337,08 Eur) bei atlyginti 125 Eur vertinimo išlaidų.

2026 m. sausio 14 d., atsižvelgiant į tai, kad kilo nesutarimų dėl automobilio apgadinimų, susijusių su įvykiu, apimties, draudiko atstovas atliko automobilio apžiūrą, apgadinimus užfiksavo nuotraukose ir parengė Transporto priemonės techninės apžiūros aktą, kuriame nurodė keistinas ir remontuotinas automobilio dalis.

¹ Santraukoje pateikiamas tik trumpas nagrinėto vartojimo ginčo apibendrinimas. Norint suprasti ir (arba) įvertinti sprendime aptariamą aplinkybę, sprendimo dėl šio ginčo esmės pagrindus ir motyvus, būtina tinkamai susipažinti su visu sprendimo turiniu.

² Pranešdama apie įvykį, pareiškėja pasirinko gauti draudimo išmoką pinigais ir nurodė, kad pati pateiks automobilio apgadinimų nuotraukas.

2026 m. sausio 16 d. draudikas susisiekė su pareiškėjos automobilį vairavusiu asmeniu su prašymu patikslinti ir įvardyti realius pareiškėjos automobilio apgadinimus, atsiradusius būtent įvykio metu. Šis tvirtino, kad visi sugadinimai yra eismo įvykio padarinys, iki įvykio jų nebuvo.

2026 m. sausio 19 d. draudikas pateikė pareiškėjai atsakymą į pretenziją. Jame draudikas nurodė, kad žalų tyrimų ekspertas, gavęs papildomos apžiūros medžiagą ir automobilio *Chrysler C220* sugadinimų nuotraukas, sumodeliavo automobilių kontaktą eismo įvykio metu. Remiantis modeliavimo rezultatais, automobilių tarpusavio kontaktu gali būti paaiškinami tik pareiškėjos automobilio priekinės dalies kairiojo kampo sugadinimai, o kiti sugadinimai, vertinant automobilių judėjimą, negalėjo būti padaryti eismo įvykio metu. Draudikas nurodė, kad, perskaičius žalos dydį pagal turimą informaciją, nuostolių dydis siekia 714,51 Eur. Valandinį remonto darbų įkainį draudikas nurodė apskaičiavęs pagal Kauno mieste veikiančių remonto bendrovių įkainių vidurkį ir laikėsi pozicijos, kad išmoka apskaičiuota sąžiningai ir teisingai. Atlyginti vertintojo išlaidų draudikas nurodė neturintis pagrindo, nes draudikas apžiūrą atliko, o teisės aktai nenumato pagrindo vadovautis vertinimo ataskaita.

Pareiškėja su draudiko atsakymu į pretenziją nesutiko, todėl kreipėsi į Lietuvos banką su prašymu išnagrinėti vartojimo ginčą.

Ginčo reikalavimai

Perskaičiuoti draudimo išmoką, atsižvelgiant į Vertinimo ataskaitą.

Ginčo šalių pateikti paaiškinimai

Pareiškėjos nuomone, 714,51 Eur draudimo išmoka neatitinka realiai patirtos žalos. Pasak jos, draudikas tinkamai neapžiūrėjo transporto priemonės, žalą vertino ir eismo įvykį modeliavo nuotoliniu būdu ir pagal nuotraukas, padarytas jau patraukus automobilį iš eismo įvykio vietos, o „gyva“ apžiūra atlikta praėjus 12 dienų, po to, kai jau buvo parengta Vertinimo ataskaita ir atliktas dalinis automobilio remontas. Pareiškėja taip pat teigia, kad draudikas nepagrįstai Vertinimo ataskaitoje nustatytą didesnę žalą ir išmoką apskaičiavo pagal Kauno autoservisų įkainius, nes ji važinėja ir į Vilnių, todėl turi būti suteikta galimybė pasirinkti kitą realią remonto vietą.

Draudikas su pareiškėjos reikalavimu nesutinka ir teigia, kad nepriklausomas turto vertintojas vertina transporto priemonės defektus, tačiau nevertina jų sąsajų su konkrečiu įvykiu, todėl Vertinimo ataskaitoje nurodyta didesnė remonto kaina susidarė įtraukus pažeidimų, kurie nėra susiję su 2026 m. sausio 2 d. įvykiu, remontą. Pasak draudiko, žalos administravimo medžiagą įvertino į teismo ekspertų sąrašą įtrauktas ekspertas, turintis eismo įvykių ir jų vaizdų tyrimų kvalifikaciją, ir nustatė, kad su įvykiu galėjo būti susiję tik pareiškėjos automobilio priekinės kairės dalies sugadinimai, o kairės pusės durų apdailos, galinio sparno, abiejų pusių slenksčių, kitų ratlankių, dešinės ir galinės dalių bei veidrodėlio pažeidimai negalėjo būti padaryti šio eismo įvykio metu.

Draudikas taip pat paaiškino, kad draudimo išmoka buvo apskaičiuota ir išmokėta, remiantis automobilio gamintojo atstovo tiekiamų originalių dalių kainomis, kurios yra didžiausios rinkoje. Draudikas taip pat paaiškino, kad rengdamas atsiliepiamą Lietuvos bankui nustatė techninę klaidą sąmatoje, todėl pripažintos žalos dydį padidino iki 809,57 Eur ir pareiškėjai papildomai išmokėjo 95,06 Eur.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių (toliau – Ginčų nagrinėjimo taisyklės) 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Lietuvos bankas ginčo nagrinėjimo proceso metu neatlieka Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo 42¹ straipsnyje reglamentuotų patikrinimų, skirtų faktinėms aplinkybėms, susijusioms su Lietuvos banko prižiūrimo finansų rinkos dalyvio galimu Lietuvos banko kompetencijai priskirtų teisės aktų reikalavimų pažeidimu, nustatyti ir įvertinti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą,

kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Teisinis vertinimas

Siekiant išspręsti tarp pareiškėjos ir draudiko kilusį ginčą, Lietuvos banko vertinimu, būtina nustatyti, **ar draudikas tinkamai nustatė ir pagrindė draudimo išmokos, atlyginančios per eismo įvykį pareiškėjos automobiliui padarytų sugadinimų būtinąsias remonto išlaidas, dydį.**

Lietuvos Respublikos transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sistemos veikimo teisinius pagrindus ir principus reguliuoja Lietuvos Respublikos transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatymas (TPVCAPDĮ) ir jo įgyvenamieji teisės aktai (Eismo įvykio metu padarytos žalos nustatymo ir draudimo išmokos mokėjimo taisyklės (toliau – Taisyklės)³ ir kt.).

TPVCAPDĮ 15 straipsnio 3 dalyje įtvirtinta žalos dydžio nustatymo taisyklė: turtui padarytos žalos dydį nustato atsakingas draudikas, o TPVCAPDĮ 17 straipsnyje nurodytais atvejais – Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuras (toliau – Biuras), vadovaudamasis įgaliotų asmenų ir (arba) turto vertintojų ataskaitomis ir dokumentais, įrodančiais padarytos žalos aplinkybes, faktą ir dydį. Šią nuostatą pakartoja ir Taisyklių 13 punktas, kuris, iš esmės atkartodamas TPVCAPDĮ 15 straipsnio 3 dalį, nustato draudikui pareigą tinkamai nustatyti padarytos žalos dydį, remiantis dokumentais, įrodančiais žalos aplinkybes, faktą ir dydį, atsižvelgus į visas bylai reikšmingas aplinkybes.

Taisyklių 6 punkte įtvirtinta, kad eismo įvykio metu padarytos žalos dydis ir nukentėjusiems tretiesiems asmenims mokėtinos draudimo išmokos dydis nustatomas vadovaujantis Lietuvos Respublikos civiliniu kodeksu (toliau – Civilinis kodeksas), TPVCAPDĮ, kitų teisės aktų nuostatomis ir atsižvelgiant į draudimo įmonės, apdraudusios atsakingo už padarytą žalą asmens civilinę atsakomybę, ar Biuro įgaliotų asmenų (paskirtų ekspertų) ataskaitas ar išvadas dėl žalos, nukentėjusio trečiojo asmens, apdraustojo pateiktus dokumentus dėl žalos, eismo įvykio aplinkybių ir eismo įvykio dalyvių atsakomybės, kitų šiose Taisyklėse nurodytų asmenų pateiktus dokumentus, leidžiančius nustatyti eismo įvykio aplinkybes ir padarytos žalos dydį.

Pagal Taisyklių 15 punktą, žalos dėl turto sugadinimo, kai jį remontuoti ekonomiškai tikslinga, atlyginimo dydis nustatomas pagal turėtas remonto išlaidas, būtinas atkurti sugadintą turtą ar jo detalių ir (arba) dalių rinkos vertę iki eismo įvykio. Jeigu nukentėjęs trečiasis asmuo turto neremontuoja, atlyginamos apskaičiuotos būtiniosios turto remonto išlaidos (be PVM) atkurti sugadintą turtą ar jo detalių ir (arba) dalių rinkos vertę iki eismo įvykio. Būtinąsias remonto išlaidas sudaro remonto darbų vertė, dažymo darbų vertė, keičiamų dalių vertė (nuvertinant dalis dėl nusidėvėjimo), dažymo medžiagų vertė ir papildomos išlaidos (transportavimo, saugojimo, techninės ekspertizės ir kitos išlaidos). Būtiniosios remonto išlaidos apskaičiuojamos pagal vidutinius darbų ir keičiamų detalių ir (arba) dalių įkainius, atitinkančius technologijos lygį, vadovaujantis rekomenduojamais laiko normatyvais.

TPVCAPDĮ 19 straipsnio 6 dalyje nustatyta, kad atsakingas draudikas moka per eismo įvykį nukentėjusiam trečiajam asmeniui tik įrodymais pagrįstos per eismo įvykį padarytos žalos dydžio draudimo išmoką, neviršijančią šio įstatymo 11 straipsnyje nustatytų draudimo sumų, ir turi teisę atmesti nepagrįstus reikalavimus dėl žalos, padarytos per eismo įvykį, atlyginimo.

Transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomasis draudimas (TPVCAPD) priklauso nuostolių draudimo rūšiai, todėl jo tikslas yra kompensuoti nukentėjusio trečiojo asmens patirtus realius nuostolius. Atsižvelgiant į TPVCAPD sutarčių kompensacinę paskirtį ir nuostolių draudimo sutartyse įgyvendinamą Civilinio kodekso 6.251 straipsnyje įtvirtintą visiško nuostolių atlyginimo principą, žalos atlyginimu turi būti siekiama grąžinti ją patyrusį asmenį į iki pažeidimo buvusią padėtį.

Teisingas žalos atlyginimas reiškia tai, kad sprendžiant ginčą dėl žalos atlyginimo turi būti nustatytas tikrasis žalos dydis, nes, nustačius mažesnę už tikruosius nuostolius žalos dydį, lieka iš dalies neapgintos nukentėjusio asmens teisės. Kai nustatytas žalos dydis viršija tikruosius nuostolius, nukentėjęs asmuo nepagrįstai praturtėja skolininko sąskaita.⁴ Nustatant nukentėjusio trečiojo asmens turtui padarytą žalą, turi būti atsižvelgiama į visas individualias aplinkybes ir

³ Patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. birželio 23 d. nutarimu Nr. 795.

⁴ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2014 m. sausio 7 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-44/2015.

vadovaujamosi TPVCAPD tikslu kompensuoti nukentėjusio trečiojo asmens patirtus realius nuostolius, nepažeidžiant šio asmens teisės į teisingą žalos atlyginimą bei nepatiriant papildomų išlaidų dėl nuo nukentėjusio trečiojo asmens nepriklausančių priežasčių.⁵

Pagal kasacinio teismo praktiką, kai ginčas susijęs su atlygintinos žalos dydžiu ir nėra susijęs nei su atsisakymu mokėti draudimo išmoką, nei su draudimo išmokos sumažinimo atvejais, nagrinėjant ginčą taikytina bendroji įrodinėjimo naštos taisyklė – šalys turi įrodyti tas aplinkybes, kuriomis grindžia savo reikalavimus bei atsikirtimus, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti.⁶

Vadovaujantis nurodyta kasacinio teismo praktika, taip pat Ginčų nagrinėjimo taisyklių 24 punktu, kuriame nustatyta, kad vartojimo ginčai nagrinėjami laikantis rungimosi principo, darytina išvada, jog pareiškėja turi įrodyti, kad draudiko apskaičiuota išmoka automobiliui atkurti yra nepagrįsta, nepakankama tam, jog būtų atlyginti jos patirti nuostoliai. Draudikas, atvirksčiai, turi pagrįsti, kad jo atlikti skaičiavimai, kuriais jis vadovavosi priimdamas sprendimą dėl draudimo išmokos, yra teisingi, o nustatytas galutinis atlygintinos žalos dydis atitinka visiško nuostolių atlyginimo principą.

Šalių ginčas dėl draudimo išmokos dydžio iš esmės susijęs su apgadinimų, sietinų su konkrečiu įvykiu, apimtimi. Draudikas teigia, kad per įvykį, už kurio metu padarytą žalą prašoma atlyginti išmokant draudimo išmoką, galėjo būti apgadinti tik priekinis kairysis sparnas, kairės pusės durys ir priekinis kairės pusės ratlankis, todėl jis apskaičiavo bei išmokėjo 809,57 Eur draudimo išmoką už šių dalių remontą (įskaitant kitas susijusias dalis) pagal žalos sąmatą Nr. 4813035-13. Pareiškėja savo ruožtu reikalauja vadovautis Vertinimo ataskaita, kurioje užfiksuoti ir automobilio kairės bei dešinės pusės slenksčių apdailos apgadinimai, atitinkamai numatytas šių dalių keitimas jas dažant, taip pat numatyti kiti remonto darbai, reikalingi šalinant apgadinimus, kuriuos draudikas laiko nesusijusiais su įvykiu. Kaip minėta, Vertinimo ataskaitoje numatytų visų apgadinimų remonto kaina – 1 931,47 Eur be PVM.

Siekdamas pagrįsti savo sprendimą, draudikas pateikė Lietuvos bankui pokalbį su pareiškėjos automobilio vairuotoju ir automobilio *Chrysler C220* vairuotoju garso įrašus, automobilių apgadinimų nuotraukas, taip pat 2026 m. sausio 28 d. draudiko žalų tyrimo grupės eksperto parengtą Ekspertinę pažymą (toliau – Ekspertinė pažyma). Ekspertinėje pažymoje, be kita ko, pateiktas eismo įvykio deklaracijos fragmentas, kuriame pateikta eismo įvykio schema su nurodytomis smūgių į transporto priemonę vietomis. Joje, remdamasis žalos administravimo duomenimis, ekspertas aprašo nustatytas įvykio aplinkybes ir apgadinimus, kurie galėjo ir kurie negalėjo atsirasti įvykio metu.

Eksperto teigimu, trasologiniu požiūriu, kompleksiskai vertinant vairuotojų nurodytas aplinkybes apie įvykį deklaracijoje, automobilių kėbulų išorinę geometrinę formą, sugadinimus, pėdsakus, jų pobūdį, apimtį ir lokalizaciją, darytina išvada, kad techniniu požiūriu paaiškinami tik pareiškėjos automobilio priekinės dalies kairiojo kampo – priekinio bamperio kairiojo krašto, kairiojo sparno kairiojo šoninio paviršiaus ir priekinio kairiojo rato ratlankio šoninio paviršiaus sugadinimai. Kiti sugadinimai, užfiksuoti kairiajame ir dešiniajame šonuose ir galinėje dalyje, ant likusių ratlankių, taip pat ant kairiojo veidrodėlio, eksperto įsitikinimu, buvo padaryti ne šio eismo įvykio metu.

Lietuvos banko vertinimu, įvertinus Ekspertinėje pažymoje aprašyto tyrimo eigą ir rezultatus kartu su kitais byloje esančiais duomenimis – transporto priemonių nuotraukomis iš eismo įvykio vietos, eismo įvykio deklaracijoje pateikta schema, pokalbį su eismo įvykio dalyviais garso įrašais ir kita žalos administravimo medžiaga – nėra pagrindo spręsti, kad visi pareiškėjos nurodyti automobilio apgadinimai atsirado nagrinėjamo eismo įvykio metu. Byloje esantys duomenys pagrindžia tik lokalų transporto priemonių kontaktą pareiškėjos automobilio priekinės kairės dalies srityje, todėl nėra pakankamų duomenų papildomiems, ypač kairiojo šono vidurinės ir galinės dalių, apgadinimams susieti su šiuo eismo įvykiu. Taigi, konstatuotina, kad draudikas draudimo išmoką pagrįstai skaičiavo, vertindamas ne visus Vertinimo ataskaitoje nurodytus apgadinimus, o tik tuos, kurie techniniu požiūriu galėjo atsirasti po susidūrimo su automobiliu *Chrysler C220* – kairiojo sparno kairiojo šoninio paviršiaus, priekinio kairiojo ratlankio ir priekinių durelių apgadinimus.

Nors pareiškėja siekė paneigti pirmiau aptartą draudiko poziciją, be kita ko, remdamasi argumentu, kad automobilis buvo apžiūrėtas tik pagal po eismo įvykio surinktą informaciją, be

⁵ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. kovo 19 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-81-1075/2018.

⁶ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. kovo 19 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-81-1075/2018 ir kt.

to, draudiko atstovas apžiūrėjo automobilį tik po 12 dienų, šiuos motyvus Lietuvos bankas laiko nepagrįstais. Pati pareiškėja, teikdama pranešimą apie eismo įvykį, nurodė, kad pateiks automobilį nuotraukas, o pagal TPVCPDĮ 15 straipsnio 2 dalį turto apžiūros procedūra gali būti vykdoma ir nuotoliniu būdu, pagal pateiktas nuotraukas ar kitus sugadinimą įrodančius dokumentus. Fizinė apžiūra buvo atlikta papildomai, kai tarp šalių kilo nesutarimų dėl apgadinimų masto. Vien aplinkybė, kad nėra maksimaliai išsamių duomenų apie susidūrimo momentą (pvz., vaizdo įrašo), nepaneigia galimybės prieiti prie patikimų išvadų dėl eismo įvykio mechanizmo ar apgadinimų suderinamumo, išsamiai išanalizavus žalos administravimo metu surinktų duomenų visumą.

Iš bylos duomenų matyti, kad už šiuos apgadinimus draudikas paskaičiavo 809,57 Eur galutinę draudimo išmoką. Sąmatoje nurodyta, kad remtasi 38,05 Eur valandiniu įkainiu už pirmos ir trečios klasės darbus ir 38,50 Eur – už antros klasės darbus, taip pat 38,64 Eur valandiniu dažymo darbų įkainiu.⁷ Keičiamų dalių kainos numatytos pagal „Audatex“ kainyne nurodomas gamintojo atstovo tiekiamų naujų originalių dalių kainas. Pažymėtina, kad Vertinimo ataskaitoje šių dalių, kurios laikytinos apgadintomis įvykio metu, remonto darbai nėra atskirai detalizuoti (pvz., priekinio sparno, kairės pusės durelių, slenksčių apdailos, abiejų šoninių ir kairės pusės ratų diskų dažymas nurodytas kaip viena darbų pozicija), be to, numatytas ne sparno keitimas, o jo remontas ir dažymas, taip pat įtraukta daug kitų darbų, kurie nesietini su įvykiu, todėl Vertinimo ataskaitos ir draudiko sąmatos palyginamumas dėl įvykio atsiradusių apgadinimų šalinimo kaštų kontekste yra apsunkintas. Nepaisant to, kaip minėta, draudikas, rengdamas sąmatą, atsižvelgė į naujų originalių ir gamintojo atstovo tiekiamų dalių kainas, taikė mažesnę nei Vertinimo ataskaitoje išskaitą (56,25 proc. vietoje 75 proc.), todėl Lietuvos bankas neturi pagrindo manyti, kad draudiko taikytos dalių kainos ir remonto darbų įkainiai yra per maži ir neatitinka teisės aktuose nustatytų būtinųjų remonto išlaidų nustatymo pagal vidutinius įkainius principo.

Taip pat pažymėtina, kad, ginčydama draudiko apskaičiuotą draudimo išmoką, pareiškėja nurodė, jog buvo atliktas dalinis automobilio remontas, tačiau Lietuvos bankui nebuvo pateikti faktinės remonto išlaidas patvirtinantys dokumentai. Taigi, nėra pagrindo teigti, kad faktiniai remonto darbai kainavo daugiau, nei numatyta draudiko parengtoje sąmatoje. Be to, nors pareiškėja teigė, jog draudikas, apskaičiuodamas remonto įkainį pagal Kauno regiono įkainius, atima iš jos teisę pačiai pasirinkti remonto bendrovę, nei draudikui, nei Lietuvos bankui pareiškėja nepateikė jokių objektyvių duomenų, kurie rodytų, kad faktinį remontą apskritai ketinama atlikti ir jis bus atliekamas būtent Vilniaus regione.⁸

Remiantis pateiktais duomenimis, nėra pagrindo daryti išvados, kad galutinė žalos dydžio nustatymo prerogatyvą turinčio draudiko apskaičiuota ir išmokėta draudimo išmoka (809,57 Eur) būtų nepakankama pareiškėjos automobiliui atkurti iki prieš įvykį buvusios būklės ar kitaip pažeistų pareiškėjos interesus. Dėl minėtų aplinkybių nėra pagrindo tenkinti pareiškėjos reikalavimo įpareigoti draudiką draudimo išmoką apskaičiuoti, vadovaujantis pareiškėjos pateikta Vertinimo ataskaita, išmokant papildomą piniginę sumą pareiškėjai.

Išvada

Įvertinus byloje esančius duomenis nustatyta, kad draudiko išmokėta draudimo išmoka atitinka teisės aktuose nustatytus reikalavimus ir yra pagrįsta žalos administravimo metu surinktais objektyviais duomenimis, todėl pareiškėjos reikalavimas išmokėti draudimo išmoką pagal Vertinimo ataskaitą atmetamas kaip nepagrįstas.

Šiame sprendime dėl esminių šalių išdėstytų argumentų ir nurodytų aplinkybių pasisakyta. Kiti šalių argumentai ir (arba) nurodytos aplinkybės neturi esminės reikšmės Lietuvos banko sprendimo teisėtumui ir pagrįstumui, todėl dėl jų Lietuvos bankas plačiau nepasisako. Lietuvos banko pareiga priimti motyvuotą sprendimą neturėtų būti suprantama kaip reikalavimas detalai atsakyti į kiekvieną šalių argumentą ir (arba) teiginį.⁹

⁷ Palyginus darbu įkainius Vertinimo ataskaitoje ir draudiko parengtoje sąmatoje, reikalingi remonto darbai draudiko parinktais įkainiais būtų tik 11 Eur pigesni už tą patį remontą Vertinimo ataskaitoje nurodytais įkainiais.

⁸ Registruojant įvykį taip pat buvo pageidaujama išmokos pinigais, o ne faktinio remonto.

⁹ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2010 m. spalio 5 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-382/2010; 2010 m. gruodžio 20 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-536/2010 ir kt.

Remdamasi tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasi Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjos X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio Lietuvos banko sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui, prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Licencijavimo skyriaus vadovė,
pavaduojanti departamento direktorių

Agnė Kazlauskienė